

[Finansministeren.]

derover, men jeg antager, at de alle ligesom det ærede Medlem Hr. Aksel Møller er klar over, at der ikke er Grund til at rette noget egentligt Angreb, men blot at udstøde et Hjertesuk. Dette Hjertesuk kan jeg i og for sig godt deltage i, men der er dog i alt Fald den formildende Omstændighed ved det, at der ikke er saa meget nyt i Forslaget denne Gang, og selv om jeg erkender, at det vilde være rimeligt, at der havde været mere Tid til Behandlingen, er det alligevel saaledes, at det er forholdsvist let at overse, hvilke Ændringer i den gældende Lov der er Tale om denne Gang, saaledes at Behandlingen antagelig kan gennemføres paa en fuldt forsvarlig Maade.

De ærede Medlemmer Hr. Erik Eriksen og Hr. Valdemar Sørensen har navnlig fremsat nogle kritiske Bemærkninger over for den Forhøjelse, der findes i § 36, Pkt. 8, hvor Procenten 20 forhøjes til 30. Jeg vil gerne sige, at denne Ændring er der ikke stillet Forslag om for at skaffe flere Penge til Statskassen, for der er ingen Penge i den, i alt Fald ikke i Øjeblikket, hvor der praktisk talt ikke sker Indførsel af Chokoladearter udefra. Det er altsaa ikke af fiskale Hensyn, man har stillet Forslag om denne Forhøjelse, men for at skabe bedre Balance mellem de Afgifter, der betales i visse Tilfælde af indførte Varer og af Varer, der fabrikeres her i Landet. Det ærede Medlem Hr. Erik Eriksen mente, at det paalagde Importørerne at tage en større Pris. Det vil blive meget faa Tilfælde, der bliver Tale om; i Regelen har Avancen været en saadan, at denne Regel her ikke kommer til Anvendelse, men den tager altsaa Sigte paa særlige Forhold, hvor man har ment det rigtigt at udelukke en helt urimelig Konkurrence ved Indførsel af Varer af en særlig Art.

Naar man denne Gang har ment det rimeligt at forhøje Procenttallet fra 20 til 30, er det i og for sig ikke nogen ny Opfindelse, der er gjort her. Procenten blev i sin Tid, i 1922—23, af Finansminister Neergaard foreslaaet forhøjet fra 10 til 20, og dengang erkendte den daværende Regering ogsaa, at dette kunde i visse Tilfælde være en gavnlig Foranstaltning, som kunde være til Nytte for den hjemlige Industri; det samme er der altsaa Tale om her. Men jeg erkender, at Spørgsmaalet ikke hører til de store, og jeg skal gerne drøfte det nærmere i det Udvalg, som jeg forstaar vil blive nedsat.

Det ærede Medlem Hr. Aksel Møller gjorde en Bemærkning om, at jeg havde bebudet et Underskud i Finansaaret 1943—44

paa 243 Mill. Kr. Jeg vil dog gerne have Lov til at rette det derhen, at Finanslovsforslaget udviser et Underskud paa 243 Mill. Kr. for 1943—44, men at ogsaa jeg er ganske klar over, hvad jeg ogsaa gjorde opmærksom paa ved Fremlæggelsen af Finanslovsforslaget, at Resultatet vil blive forbedret under Behandlingen, fordi der paa Finanslovsforslaget ikke er taget Hensyn til de ekstraordinære Afgifter, som udløber med denne Maanedes Udgang. Jeg beder altsaa om, at man ikke opfatter mine Udtalelser paa den Maade, at jeg skulde være saa pessimistisk at regne med et Underskud paa 243 Mill. Kr. for næste Finansaar og benytte en saadan Paastand til at søge Gennemførelsen af dette Lovforslag sikret.

Det ærede Medlem takkede i øvrigt for det Hensyn, der var taget til Erhvervene ved de tekniske Forbedringer, der her er stillet Forslag om, og jeg kan sige, at det er rigtigt, at vi denne Gang, som jeg gaar ud fra det har været Tilfældet tidligere, har modtaget forskellige Henvendelser fra de interesserede Erhverv om Ændringer, som de mente kunde være til Nytte, uden at de, i alt Fald i væsentlig Grad, paavirkede selve Provenuet for Staten. Det er klart, at Administrationen altid er villig til at føre saadanne Forhandlinger og at tage de Hensyn, som det er muligt at tage, og det har man altsaa ogsaa gjort denne Gang, selv om ganske vist ikke alle de Ønsker, der har været fremsat, er blevet imødekommet; men det havde vel i og for sig heller ingen ventet.

Det ærede Medlem Hr. Valdemar Sørensen spurgte, om det var Mening, at Regeringen eller Rigsdagen paa Forhaand skulde erklære sig fallit med Hensyn til at finde en bedre Affattelse af det Afsnit, der angaar Omsætningsafgiften. Dertil maa jeg selvfølgelig sige nej; med Hensyn til det er der ingen af os, der skal erklære sig fallit paa Forhaand. Men naar det ærede Medlem lyste efter det, han kaldte en Graduering efter Varernes Kvalitet, saaledes at man søgte at beskatte Luksusvarerne efter en højere Takst og de dagligdags Fornødenheder efter en lavere Takst, vil jeg gerne have Lov til at sige, at den Ordning, der her er gennemført, næppe skyldes, at der hos nogen hverken i Regeringen eller Rigsdagen har været Lyst til at gennemføre noget uretfærdigt, hvis det kunde undgaas. I den Henseende tror jeg ikke, at det ærede Medlem Hr. Valdemar Sørensen er bedre og mere ivrig end andre i denne Sag, hvad enten det er Medlemmer af Tinget eller Regeringen. Jeg gaar ud fra,